

KOS (márc. 21. - ápr. 20.)

A tábor elején kisebb-nagyobb kellemetlenségek érnek, nézeteltéréseid támadnak a csoporttársaidal, nagyokat bakizol a déli műsorban, ezért javaslom, hogy nagy ívben kerüld el a stúdiókat. De ne keseredj el, ne ijedj meg! A bajokat hamar - lehet, hogy örökre - elfelejtheted, ha 13-án vízpart mellett tartózkodsz. (Az úszógumi életeket menthet!)

BIKA (ápr. 21. - máj. 30.)

Izgalmas dolgok várnak rád, nehéz problémákkal kerülsz szembe. Mindezeket könnyen megoldhatod, ha megpróbálsz kikapcsolódní és újult erővel veted bele magad a munkába. A pihenésre viszont garantáltan nem lesz lehetőség. A szerencse elpártol tőled, ami most nem sikerült, később sem fog sikerülni. Beletörődhetsz, a sors összeesküdött ellened. Szerencsés napod: július 13.

IKREK (máj. 21. - jún. 21.)

Vidám nyaralás vár rád, kellemetlen meglepetésekkel. A nyugodt fürdőzésedet egy vízihulla zavarja meg, elveszíted barátaid bizalmát. Ennek ellenére használd ki ezt a két hetet, s gondoldj arra, hogy életed utolsó napjait is nyaralással töltheted el.

RÁK (jún. 22. - júl. 22.)

Panaszra semmi okod, ez az év is olyan szerencsétlen lesz, mint az előzőek. Olyan zsúfolt lesz a két heted, hogy még levegőt se tudsz venni. Gondjaid származnak abból, hogy elveszted a lakatkulcsodat, álmokban megjelenik az iskola, s ezek mellett a felvételi pontszámod is kevésnek bizonyult.

OROSZLÁN (júl. 23. - aug. 23.)

Sok barátot sikerül megismerned, szoros kapcsolatok alakulnak közted és a többiek között. Ez az ismeretség olyannyira szoros, hogy sörényedbe kapaszkodnak, s mint a piócák, élésködnék rajtad. Ötleiteidét ellopják és az "állatok királya" címtől is megfosztanak.

SZŰZ (aug. 24. - szept. 23.)

Sok szép dolog fog történni veled, és érdekes élményekkel leszel gazdagabb. Csak arra vigyázz, hogy horroszkópjegyed el ne vesztésd! Akaszd a nyakadba a lakatkulcsod mellé, s bizz abban, hogy nem minden kulcs illik bele a zárba.

MÉRLEG (szept. 24. - okt. 23.)

Ha a fogyókúrás tervével indultál a táborba, s a napokban ráállsz a mérlegre, meglepéssel könyvelheted el, hogy fogytál. Ha így folytatod, összezsugorodik a gyomrod, hasad a hátadba tapad, s ha elől szappanozod magad, hátul habzol. Szerencsés napod: nagypéntek.

SKORPIÓ (okt. 24. - nov. 22.)

Számíts arra, hogy az éjszaka folyamán régi ellenséged vámpír formájában jelenik meg és csobogó, vörös, zamatos véred mellett kiszívja az agyvelődöt is. Mindezt azért teszi, mert elege van a folytonos csipkelődéseidből. Ajánlom, hogy barátkozz meg a szünyogokkal, ők legalább az agyvelődöt nem szeretik.

NYILAS (nov. 23. - dec. 21.)

Vigyázz, hova lövöd a nyilaidat, nehogy egy ufonauta szívét találj el, ki ettől belédszeret! Az irántad érzett szeretete elrablásodban nyilvánul meg. A repülő csészealjban koponyalékelést, vértömlesztést, gynommosást, gégefelmetszést és szörtelenítést végeznek rajtad.

BAK (dec. 22. - jan. 20.)

Ne érezd úgy, hogy az egész világ ellened fordult! Csupán csak a táborlakókról van szó. Bátoran tervezgethetsz, mert álmaid sohasem fognak valóra válni. De ne szomorkodj, egy érdekes utazás vár rád, melynek célpontja a Bermuda-háromszög kellős közepe.

VÍZÖNTŐ (jan. 21. - febr. 19.)

Nagy lehetőség van, hogy megismerkedhetsz azokkal, akik a két hét alatt társaid lesznek. Ezek a szünyogok. Szerencsés napod: nincs.

HALAK (febr. 20. - márc. 20.)

A tábor ideje alatt sok minden eldől, szinte átfőmálódik a sorsod. Kiderül, hogy valójában semmit sem értesz az egész újságíráshoz. Akármibe fogsz, beletörök a bicskád, ráadásul pattanásaid is előbújnak a legfelfűnőbb helyeken: orrod hegyén, álladon, fenekeden. Ez utóbbi üléskor fájdalmat okoz.

TIMO

Kakadu- Ma

ÉN MEG ÉN ESTE, PARTON
HORRORSZKÓPikus
KRÓNIKÁS ÉNEK-et
dalolok KINT ÉS BENT,
LENT ÉS FENT, mely ALTATÓ
NILS HOLGERSON FÖLDjéről...
VÉGE

Nem mondom ki

Tök jó dolog ez... Szuperul összejöttünk: egy csomó gondolkodó fiatal. Írógépkattogás, billentyű-pütyögés, fényképezőgép-csatoltatás - eredetiek vagyunk, no.

Főleg alkotni jöttem, kitombolni magamat. Itt Csodaországban minden lehetséges, mert máshol élünk, mégis olyan hasonlóak a gondolataink. Jöttem, hogy szeressek, mert hát ez a legjobb az egészben: munka közben nagyon megszeretjük egymást. Mert Te is igazán magadat adod, meg én is.

Ugye milyen jó volt a Nagy Tábori Vetélkedő tegnapelőtti? Nekem Macy, Báthory Gabi meg Szayly Józsi tetszetek a legjobban: bemutatkoztak, önmaguk tudtak lenni. Megmutatták, hogy milyen jó fickók, s mennyi mindent ki tudnak magukból hozni, csak úgy - szabadon, természetesen...

Hát nem fantasztikus, amikor rájössz, hogy értesz valamihez, vagy egyszerűen érzed a saját szépségedet? Engedd el magad, engedd szabadjárja a fantáziádat. Hogy lássál, lássunk csodát - a Te csodádat!

Napi program

1992. július 9. csütörtök

Ügyeletes táborvezető: Balázs Géza

Műsorok:

RÉM-D.: SubiDUE

E.: Lucky Team

Ú.: Ár-adó

7.30. Ébresztő, reggeli élő műsor (RÉM)

8.00. Reggeli (túró, főtt kolbász, tea)

9.00. Reggeli hírósszefoglaló

9.15. Rövid műsorértékelés

9.20. Tipikus hibák az újságírásban és a rádiózásban (Balázs Géza)

10.00. Csoportfoglalkozások

12.15. Déli Krónika

12.30. Ebéd (rizsleves, hagymás rostélyos, burgonya)

17.00. Focimeccs

18.00. Vacsora (húsos káposzta)

18.45. Esti műsor

19.00. Műsor megbeszélés, lapértékelés

19.45. Ügyeletátadás

20.00. Új szerepben (csoportvezetők)

23.00. Napzártá, mese

Kakadu-Ma

a Diákújságírók Országos Egyesülete
XI. országos rádiós és újságíró
szakklubórájának kiadványa

Felelőtlen szerkesztő:

Rácz Henriett

Szerkesztők:

Sándor Ilonka és

Kovács Zoltán

Az írásokat kisütötték, összegyűrták, formába öntötték:

Gálfi Attila

Gergely Edit

Lovász Andrea

Molnár Emese

Szabó Tímea

Székely Linda

Tóth Lajos és

Wintermantel Péter

Technikai főmufti:

Czinszky Gábor és

a Texoft KFT.

Örök hála

Balázs Gézának és

Sára Évának

Készült a Texoft KFT. ördögös masináin
Lakiteleken, 1992. július 9-én

A kiadóhivatal címe:

DUE, 1148 Bp.,

Örs vezér tér 11. sznt. 1.

Tel. / üzenet / fax: 164-7977

Kakadu-Ma

Előselejtező :

A legjobb 12 között :

Réti Géza - Tarcali Géza

Pogátsnik Béla - Kovács Lóránt

Lotters Krisztián - Balázs Géza

Kuti Sándor - Wintermantel Péter

Tomszer Miklós - Kovács Zoltán

Tóth Lajos - a Pogátsnik-Kovács L. meccs győztese

Horváth Macy - a Réti-Tarcali meccs győztese

Meló Sándor - Báthory Gábor

I. csoport (körmérkőzés) : ♀

Gérgely Edit - Papp Bernadette

Bardi Emília - Gérgely Edit

Bardi Emília - Papp Bernadette

II. csoport (körmérkőzés) :

Sára Éva - Rónyai Rita

Szabó Tímea - Sára Éva

Szabó Tímea - Rónyai Rita

Az időpontokat és az eredményeket a 'Közhírré tétetik' feliratú hirdetőn lehet nyomon követni. Jó csatákat, jó nyomkeresést!

Tóth Lajos
* krónikás *

MÜZLI - DAL

Reggelire bekapok egy kis müzlit, bioalmalével. Mellé csemegézem az újságot. Közben félkézzel az új csodatruytit kenem magamra - 90 másodperc alatt 45 évet fiatalodom. Most mínusz 28 vagyok.. A horoszkópom ma éppen olyan homályos, mint tegnap. A bioritmus táblázatom fenyegetően mered rám: a biztonság kedvéért behörpintek egy-két plussssszt. Kalcium, magnézium, c-vitamin, junior, polivita. Meg egy kis Béres-csepp, pi-vízben oldva. Kész.

Ebéd. Biojoghurttal kezdem: tisztítja a beleket. Rántotta tojás nélkül - nehogy magas legyen a koleszterin.

Zabpelyhasírt, biokrumpli. Ketchup nuku. Fűszeres.

Később támad egy ötletem, fölkapom a kagylót.

- Eljössz kirándulni? - kérdelem az ismerőst. Hallom, ahogy félrenyeli a biopudingját.

- Az meg mi? - hörög, majd bontja a vonalat.

Ránézek a naptárra. Hja, kérem, ez itt a xx. század vége. Még sohasem volt az emberiség ilyen egészséges!

Persze, azért még lehet, hogy túléljük magunkat.

Lovász Andrea

Krónikás ének egy (sosemvolt) dicső ütközetről

Összegyűlék tíz deli vitéz immár,
Közübük gurul gyanútlan a labda.
Nyugalmat nem talál.
A várkapitány jelt ad az ádáz harcra,

Felnyerítenek a szép fehér lovak.
Trappolásuk sűrű port kavar.
Beleremegnek a légbe a csataszavak.
Tomszer vezér alatt haláltáncot jár az avar,

S kironanak a derék Szürkebarátok.
Suhog a kard, nekifeszül az íj.
Dombtetőről zúdul a tüzes átok,
Fejvesztve menekül a gyaur Lucky Team.

(Cigaretta) füst gomolyog a kábult csendben.
Vérző lábbal loholó Báthory- harcos
Utat tör, Váry-védő szeme se rebben,
Vezércsellel készül szedni a hadisarcot.

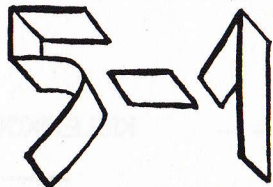
Nyugvópontra tér az ostrom, a ló
Sem zabos annyira , mint az ütközet elején.
Egy fáradt, meggyötört ágyúgolyó
Hever a vesztesek szétzilált mezéjén.

A csatatér hősei:

SZÜRKEBARÁTOK:

Tomszer Miklós -
Horváth Macy
Pogátsnik Béla
Czinszky Gábor
Báthory Gábor
Váry Gábor

LUCKY TEAM:

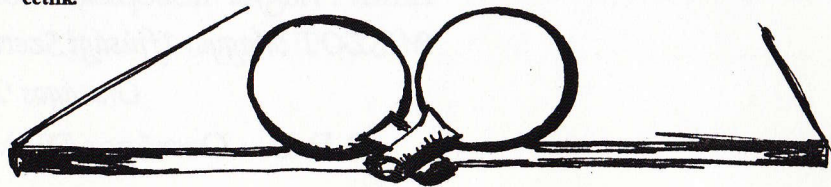
Szabó Zoltán -
Markó Bálint
Kovács Lóránt
Katona Huba
Kristály Lehel
Báldy Péter

Főkaszabolók:

Váry (3), Czinszky, Pogátsnik

Kovács

A romok között elsárgult cetlikre lett figyelmes a krónikás. Analizálta a leleteket : a nyomok Ping Pong, a nagy kínai filozófus híveitől származnak. Véletlenszerűen (közjegyző jelenlétében) párba állította őket. Hogy ki a jobb tanítvány, döntsék el egymás között az életrekelt cetlik.

Végrehajtok a DUE irodában

Ilyen és ehhez hasonló szalagcímetek láttam a szemem előtt, mikor a táborban a következő hírt hallottam: a DUE csődben van. Az ideai táborhoz szükséges több mint félmillió forintból egyelőre csak ötvenezer áll rendelkezésre, és hogy a többi 450 ezer forintot hogyan szedjük össze, azt senki sem tudja. Balázs Gézát kértem meg, hogy kommentálja a hírt.

- Ezek olyan féligazságok, amiket a magyar sajtó nagyon szívesen szeret felkapni az állami költségvetéssel kapcsolatban is...

- Épp a pontosítás kedvéért, a felesleges találgatásokat megelőzendő fordultam hozzá.

- A dolog így néz ki, van benne igazság. Van 50 ezer forint, van 450 ezer forint, sőt 650 ezer forint is szerepel a költségvetésünkben. Ezek különböző adatokat jelentenek.

- Válaszokat is hallottam a fenti kérdésre. Az egyik az volt, hogy a Parlament által elfogadott ideai költségvetésből a DUE-nak megszavazott 1 millió 100 ezer forint késése...

- Ez sem igaz, 1 millió 50 ezer forint a költségvetési támogatás.

- Az egyik változat szerint ennek az 1 millió 50 ezer forintnak a késése miatt van gondok.

- Így van. Ez a tábor eddig a legnagyobb táborunk, átlag 80 fős a tábor. Költségvetése kb. 650 ezer forint. Drágább a szállás, drágább az étkezési költség, és három éve nem változott a részvételi díj, tehát 2500 forintot kell fizetni. A DUE minden személy után körülbelül 5500 forintot tesz még hozzá, így az önköltség körülbelül 8000 forint körül van. Valóban, idén kimondottan a táborra nem kaptunk különösebb támogatást, magunk is meglepődünk. A Haza és Haladás Alapítvány 50 ezer forintot adott és a Fővárosi Önkormányzat 25 ezer forintot. Tavaly jóval többet kaptunk. Ezt azért is furcsállom kicsit, mert például a határon túli magyarokat teljesen ingyen hívtuk meg a táborba, tehát még azt a kétezer-ötszáz forintot sem kell kifizetniük, ezt a DUE vállalta át. Arra gondoltunk, hogy ebben az országban annyi szó van a határon túli magyarság segítségéről, hogy ezt a gesztust- amit egyébként ettől függetlenül is gyakoroltunk volna -, honorálni fogják.

- A Lakitelek Alapítvány nem támogatja a tábort?

- Tavaly mi voltunk az egyik legelső támogatótjuk, ötvenezer forinttal. Most nem volt táborpályázatuk.

Az az igazság, hogy a DUE jelentős beruházásokat csinált az idén, ezek olyan beruházások, amelyek az egyesület alapjaihoz szükségesek. Az iroda, az iroda felszerelése...

- Olyan reakció is volt, hogy na persze, a költözökös!

- Igen, de azt is lehet mondani, hogy ha nem költöztünk volna el, akkor a csökkenő állami támogatással a DUE valószínűleg becsukhatta volna idén évvégén a kapuját, ha nem szereztünk volna állandó irodát. A DUE-t nem néhány hónapig szeretnénk csak üzemeltetni, hanem több évig, évtizedig is. A DUE megvette az irodát, ezt a pénzt mi öt év alatt irodabérlés címen kidoztuk volna az ablakon és nem lett volna irodánk.

- A kérdés ugyanaz, amiről elkezdünk beszélni: miből fogjuk kifizetni a tábort?

- A tábort a várhatóan augusztusra megérkező költségvetési támogatásból fogjuk kifizetni. Ha nem érkezik meg, akkor valószínűleg mfnuszba kerülne a DUE költségvetése, de azért nem kell ennyire megijedni, valószínűleg ilyen nagy baj nem lesz. De az is tény, hogy amióta három éve van a DUE - igaz, hogy nulla forinttal indult, mi nem mentettünk át vagyont, nem kaptunk senkitől semmit, ezt mindig hangsúlyozni kell-, azóta nem kerültünk még közel se ehhez a nullponthoz. De ezt a hangot hallatni kell, mert sokan azt hiszik, hogy ez egy feneketlen zsák, és lehet itt korlátlanul költekezni.

Tehát fellélegezhetünk. A DUE nincs csődben, nem is fizetésképtelen, csak pillanatnyilag. Elgondolkodni pedig azon kellene, hogy mekkora is az a feneketlen zsák.

ESTE, PARTON

Béka brekeke,
szúnyog zümm- zümm,
hullám csobbanás.
Holdsugár símogat
víz- testet.
Érzem, vagyok.
Csak most igazán.

ALTA- TÓ

Vízanya karján
ringatja a
csöndet, a holdfényt:
ez ikreket.
Széles, ráncos arca
csillog, ahogy rám tekint.

Megkérem, vegyen fel
engem is -
ő lágyan emel,
halkan himbál,
mígnem álmodom.

ÉN MEG ÉN

Miért olyan nehéz minden, ha rólam van szó?
Miért ez a szörnyű, kibogozhatatlan,
fene nagy felfordulás?
Hadd lépjek már ki egyszer önmagamból!
Leülnek a fotelba, oda, szembe,
s nézném, csak nézném saját magam.
"Mi bajod?"- szegezném rám a kérdést,
s már ömlene is rá a felelet,
mint kiborult kukából koszos zsebkenő,
konzervdoboz, évezredes szemét.
És én rögtön tudnám a megoldást:
"Ó, hát ez egyszerű, mint a pofoni!"
És büszke lennék magunkra, hogy
lám, milyen könnyen megoldottuk
gyötrő, hirtelen rám törő
problémáimat.

VÉGE

Didereg a Nap. Hűvös nappal jég- kék szemed nem melegít.	Didereg én is. Fáznak a csillagok. Hideg éjjel márvány- kezed nem melegít.
---	--

Megfagy a Hold.
Mefagyok én is.

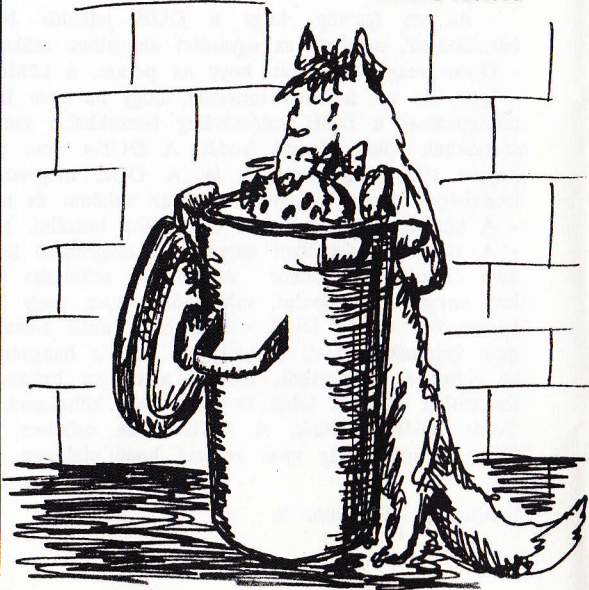
Tradíciók

CLXXV. Róka fölötötte csokornyakkendőjét,
lesimította a farkát és elindult sajtot kunyerálni.

Ment, ment, mendegélt, átkelt három sugárúton és jópár aluljárón, mígnem a tizenkettedik felhőkarcolón túl céljához ért.

CLXXV. Holló egy villanydróton ült, és már várta CLXXV. Rókát. Arra gondolt, itt hagyja ezt az egészet. Utálja már a szabványprocedúrát a szabványsajttal és a szabványrókával. Aztán meglátta CLXXV. Rókát, amint csokornyakkendőjét igazgatva, kezét tördelve közeledik, s hirtelen meg-szánta szegényt. Lám, lám, hogy izgul. Már több, mint százan eljártak előttük a szokásos sajthis-tóriát, és mindig ugyanaz lett a vége. És Ó mégis izgult. Hát, egye fene, itt marad. A hagyomány az hagyomány, végül is. CLXXV. Róka a drót alá érve rágyújtott szabvány mondókájára. CLXXV. Holló makacsul hallgatott, májd mikor már nagyon unta, véletlenül elszabványkárrogta magát. A sajt leesett, CLXXV. Róka fölkapta, s búcsút intett CLXXV. Hollónak. Otthon megmutatta a szabványtrapistát a szomszédoknak, hogy meg ne szólhassák miatta, májd megkönnyebbülten behajította a sarki kukába. Sohasem értette, mire jó ez a nagy felhajtás. A rókák nem is szeretik a sajtot.

Lovász Andrea

HÍREK

Balesetet szenvedett a Szürkebarátok egyik aktív támadójátékosa, Báthory Gábor. A játék hevében felugrott a magasan repülő labda után és földre érkezésekor a közelben található padba verte lábát.

Korlátlan nyitvatartási idővel üzemel a tábori büfé. Tegnap éjszaka hajnali 1 órakor betoppant bélyegvásárlókat is szívesen kiszolgált a két Ildikó.

A DUE 1500 Ft- os segélyét" vehették fel a csoportok vezetői tegnap délután, amiből fedezhetik egyéb kiadásait.

Leváltották Gombár Csaba rádióelnököt, állították a konyhásnénik". A hírt azonban az Esti Krónika és más napilapok megcáfolták.

Főlemészttette a fotólabor utolsó készleteit a táborlakók fotózási kedve. A hiány pótlása érdekében Szentiványi Ildikó Pestre utazott.

Graffittik olvashatók a lánybarakk 4/1- es szobájának ajtaján. A gyűjtemény bővíthető! A megtekintés ingyenes.

IFJÚSÁGI SZERVEZETEK

KISLEXIKON

BÖX : Budapesti Önkormányzatok Középiskolai Szövetsége

B.I.T.: Baloldali Ifjúsági Társulás

EDÖK: Egyesület a Diákönkormányzatokért

MAKK : Magyar Középiskolások Köre

MISZOT: Magyar Ifjúsági Szervezetek

Országos Tanácsa

O.D.U. : Országos Diák Unió

Ide járok...

A Brassai Sámuel elméleti liceum

Kolozsvár legrégebb tanintézte, az erdélyi művelődéstörténet kegyhelye, az unitarizmus fellegvára negyedszázadon át.

1901 szeptemberére épült fel, Pákei Lajos tervezte. Mind a tanárok, mind a diákok igyekeznek megszabadulni a régi merev kötöttségektől, alkalmazkodni az új lehetőségekhez. Ez azonban nem ment könnyen, a diákok gyakran úgy értelmezték az új helyzetet, hogy mostmár minden megengedett.

A bejáraton ott áll a MUSIS ET VIRTUTIBUS (a múzsáknak és erényeknek) felirat.

Az 1989-es változás óta újra visszaállott az iskola magyar jellege. 1990-től iskolánk elméleti liceumként működik, három nappali és egy esti tagozattal.

Egytől négy osztályig van az elemi, öttől nyolcig a gimnáziumi, és kilenctől tizenkettedikig van a liceumi tagozat.

A liceumban 104 tanár tanít, mesterekkel együtt, esti és nappali tagozaton. Az adminisztratív-kiegészítő személyzet száma 25m. Az épületben 38 tanterem, három laboratórium, két tornaterem, egy műhely és könyvtár áll az 1800 diák rendelkezésére.

A tanulók számos körben tevékenykednek, melyek a Kríza János

Önképzőkör tagozatai. Folyóiratuk a Remény.

1990 október 2-án az iskolarádió megkezdte az adásait a nagyszünetekben. Működik a „Mákvirág” színjátszókör, valamint a Brassai Irodalmi Kör is.

Október 5-én fogjuk ünnepelni a Bogács néptáncgyűttes megalakulásának a hetedik évfordulóját. A Bogács a határokon túlra is elvitte az iskola hírnevét.

Május vége a hagyományos Brassai-hét jegyében szokott lezajlani.

Testvériskolánk is van Hollandiában, Zwolle-ban.

Iskolánk felszerelése az elmúlt tanévben három terem berendezésére elegendő új paddal gyarapodott.

Folytatódott az iskola felújítása ami elég költséges.

Sok nehézséggel kell megküzdünk, de ennek ellenére nem csak a stressz uralkodik nálunk. Sokszor kerülünk feszélyezett helyzetbe, de mindig összetartunk. A hangulat jó szokott lenni, és sokat szórakozunk együtt. Szeretünk csoportosan dolgozni, s mindig optimistán nézünk a jövőnk felé.

Székely Linda

Ifjúsági műsorok?!

"1992. január 6-án megszűnt a Reggeli csúcs című rádióműsor. Helyette egy alapvetően felnőttekhez szóló műsor (Napindító) kezdte meg működését. A Budapesti Diákfórumon állásfoglalásként megszavazták az ifjúsági műsor visszaállítását. Ennek megfelelően egyeztető tárgyalásra került sor a diákok képviselői és Vicsek Ferenc, a Petőfi Rádió megbízott igazgatója között. Vicsek Ferenc tett egy olyan ajánlatot, mely szerint az új műsorban 5 perc a fiatalok rendelkezésére állna.

* Az Országos Diákfórumon az ajánlatot elvetették, továbbra is a Reggeli csúcs című műsor visszaállítását kérték." * 1992. június 2-án a MISZOT (Magyar Ifjúsági Szervezetek Országos Tanácsa) székházában sor került a 2. egyeztető tárgyalásra, Vicsek Ferenc és az ifjúsági szervezetek képviselői között. * Eleinte tartottam a beszélgetéstől. Úgy éreztem nem vagyok eléggé felkészülve, hiszen szervezetem egy nappal az egyeztető tárgyalás előtt kapta meg a meghívót. De idegességemet hamar feloldotta a beszélgetés lendülete, a beszélgetés, amely fokozatosan éles vitává alakult.

* Vicsek Ferenc már az elején külön kiemelte, hogy ezen a beszélgetésen informális célból vesz részt. * Egy konkrét koncepciót szerettünk volna hallani arról, hogy Vicsek Ferenc hogyan képzelel el a rádióban, az ifjúsági műsorok jövőjét. A válasz lehangoló volt: a médiatörvény bevezetése előtt nem kíván a rádió struktúráján változtatni. Mindenképpen el akarja

kerülni azt, hogy a diákszervezetek, kihasználván ezt az időszakot, pozíciókat érjenek el. De mi érdeke fűződne a diákszervezeteknek ahhoz, hogy pozíciókat érjenek el? Emellett pedig, azt sem lehet tudni, hogy mennyi időn belül fog megszületni a médiatörvény. És addig? Addig elfelejtik az ifjúságot? Hiszen a Petőfi Rádió már szinte elvesztette, pedig a legközelebb állt hozzá (már akkor is, amikor még szó sem volt médiatörvényről). * Vicsek Ferenc ezt az állítást nem fogadta el, túl kategorikusnak tartotta. De azt elismerte, hogy a hallgatottság csökkent a Reggeli csúcs című műsor megszüntetése után. Azzal érvelt, hogy bár neki az egyik fontos feladata az, hogy növelje a Petőfi Rádió hallgatottságát, nem engedélyezheti egy olyan műsor indítását, főleg reggel, amely csak egy szűk réteghez szólna (történetesen éppen az ifjúsághoz), még akkor sem, ha ez a hallgatottság csökkenésével jár. - Ezek szerint a Petőfi Rádió új koncepciójában nem szerepel a megszüntetett ifjúsági műsorok visszaállítása vagy új ifjúsági műsorok indítása? - szegedtük neki a kérdést. * A hangulat, a ábarátió tegeződés ellenére, egyre feszültebbé vált. Arról, hogy közös nevezőre jut a két fél, már rég le is tettünk, megéreztük, hogy itt már másról van szó. * Vicsek Ferenc mosolygott, a feltett kérdésekre lassan, kimérten válaszolt, míg cigarettái egyre fogytak.

(folytatjuk)

Molnár Emese

Kint és bent, lent és fent

Azt mondják: mindenkinek érdeme szerint! Vajon e sorsot mi kiérdemeltük, vagy csak rossz volt a lapjárás? Közismert dolog, hogy egy-egy játszmában mindent el lehet veszíteni, a legértékesebbet is, az életet!

Élt valamikor két szomszéd. Békességben. Egyikük december 25-én ünnepelte karácsonyt, a másik 13 nappal később emlékezett meg egyazon Jézus születésnapjáról. Az egyiknek lánya, másiknak fia volt. Szerették egymást... Eközben...

Időről időre kisebb csoportok éjjelel meglátogattak egy-két családot, és mivel úgy vélték, hogy nagy a szaporulat, kicsit megritkították őket. Másnap újságban, televízióban arról értesültek, hogy azok a piszkos fráterek, és így tovább...

Az egyik szomszédnak azt mondták, a Te szomszédod barátai tették ezt és ezt, a másiknak pedig fordíva. Erre az előző azt mondta: Nem adom lányomat ilyen aljas emberhez, amíg élek! A másik erre így válaszolt: Nem tűröm ezt hallgatni, ha addig is élek.

Míndkettőjük kívánsága teljesült. Gyermekeik már egybekelhetnének, de sajnos kettőjüknek nem elég nagy a földdel kiegyenlített valamikori falu, amelynek romjai közt már csak fekete macskák futkosnak.

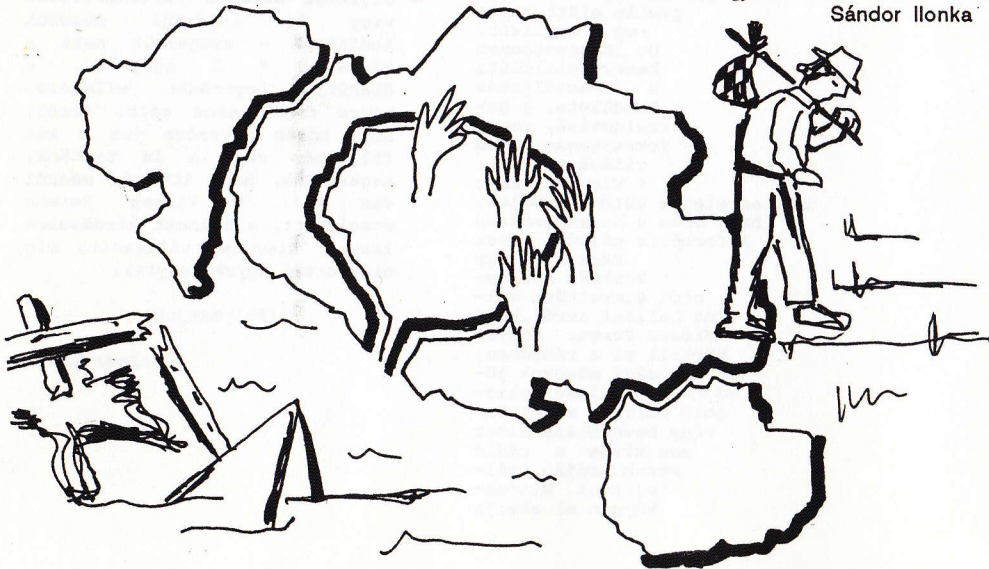
Ezek elmennek egy újabb faluba, átkelnek egy úton egy ember előtt, aki hármat köp, hogy nehogy balszerencse érje, de elfelejti, hogy közben hármat hátra kell lépni. A sors őt is kijátssza.

Merre viszi a szél a gyom magját? Hol talál megfelelő termőtalajra? Hol hajt ki? Kinek lesz elég éles kaszája és elegendő ereje azt kivágni?

Félnek ettől és elmenekülnek. Akik maradnak, reménykednek, s igyekeznek jóban lenni a szomszédokkal. Próbálják szeretni felebarátaikat és önmagukat. De az ember egy nagy egoista s a vészpillanatban nem tud kitartani e mellett s csak a saját érdekeit nézi. Nem gondol arra, hogy ezt az egészséget valakik irányítják, valakiknek ebből hasznuk van, s lesz is. Mikor úgy gondolják, hogy talán ebből ennyi elég is lesz, találkoznak a másikkal, s körülpuszilgatják egymást. Ekkor avval védik majd magukat, hogy: Istenem, tévedhet az ember! Az özvegyeket, a fiukat elveszített anyákat ez igazán vigasztalni fogja. Mivel ők csak egyszerű pór réteghez tartoznak, nagy szavuk a világon nincsen, abban reménykednek, hogy majd egyszer azoknak is leáldozik a csillaguk.

Az élet egy kerék, mely állandóan forog, s akik most felül vannak, egyszer alulra kerülnek.

Sándor Ilonka

Tallózás erdélyi ifjúsági lapokból I.

IDŐ, egy szó, amely meghatározza életedet. Egy meghatározhatatlan fogalom, amellyel mégis sokat foglalkozol.

Az idő múlását mindig másképp éled meg. Előfordul, hogy fontos dolgok időhiány miatt eltörpülnek a szemedben, nem figyelsz rájuk. De az is előfordulhat, hogy kifutsz az időből, mindenáron meg szeretnéd állítani, de hamar belátod, hogy ez reménytelen. Egy szomorú, egy rossz felfedezés. És bár rájössz, hogy hiábavaló, értelmetlen ezzel foglalkozni, mégis mindig próbálkozol.

"Rohanunk, ki ahogy tudja, úgy köpi szembe a másikat! Lehet, hogy tudomást sem vesz róla, lehet, hogy nem is tudja, nem is érzi, hogy kegyetlen, hogy egoista! Az egyéni sérelmek is elfelejtődnek, homályba borulnak a káosz forgatagában. Tüzes lángok égetik a talpad, a szíved pedig egy óriási, felbecsülhetetlen forróságú katlan."

/ haladjunk; Nagyenyed /

Felismered hibáidat, elgondolkozol rajtuk, az egész emberiségre általánosítasz, de TE nem változol. Azt mondd, hogy nem tudsz, pedig nem akarsz. Kényelmes vagy, mint mindig. Inkább a régit, a megszokottat választod. Nem mered vállalni az újat, félsz a saját jövődtől, visszahúzódsz az ismert környezetedbe. De ezzel saját magadat csapod be.

"Hát, igen, itt vagyok a XII.-ben! Egy hosszú folyamat utolsó szakaszában, mely a legszebbnek, legjobbnak, legszomorúbbnak, leg...nek mondható. Egy vagyok a sok közül.

Szomorkás a hangulat, nyomasztóan hat, hogy ez az utolsó sulí-év, jön az érettségi, majd a megmérettetés az ÉLETTEL... És ha jól meggondoljuk, nem áll előttünk túl sok lehetőség. Sokszor felmerül a kérdés: milyen lesz? mit hoz a jövő? Összenézünk, egymást biztatjuk, érezzük, hogy mindegyikünkben ott lappang a bizonytalanság, a kétely.

(...) Ha átérzed a jelent a jövőt találgatva, akkor rájössz arra, hogy sokkal jobb az iskolapadban ülni. Tudod, hogy fejest kell ugranod az életbe, s ilyenkor elszorul a szíved, visszavágysz az osztályterembe, ahol az előtted ülő háta mögé bújhatsz, hiszen te nem akarsz semmit, neked hagyjon mindenki békét! ..."

/ Remény; Kolozsvár /

Találj magadnak célokat, legyenek követendő elveid, és így a jövőd se fog olyan távolinak, bizonytalanannak tűnni.

"A nyolc hetes második évharmad terve előírja, hogy az érettségi előtt álló diáknak kötelessége lógni legalább két hetet.

Továbbá, kötelessége néha a puskázás, mert ugye erre is szükség van olykor, már azért is, hogy színesebb legyen az a sok nem kötelező óra.

Végül pedig hadd kérdezzem meg: ennyi kötelesség mellett melyek a jogok, mert azoknak is kell lenniük!

Joga van a diáknak kérni az órától való kitessékelést abban az esetben, ha a tanár evés vagy kacarászás miatt csak figyelmezteti?"

/ haladjunk : Tanügyi Szabályzat ; Nagyenyed /

M.E.

lesz, most sem tudnak sokat a tábori munkáról, csupán azt, amit beszélgetésünk során megemlítettem nekik. Úgy tűnt, hogy a néni sikerült valamennyire felvidítanom. Még egy utolsó kérdésem marad:

- Nem zavarja magukat a késő esti lárma?

A néni már sokkal kiegyensúlyozottabb, mint beszélgetésünk elején. Nagyon örül, hogy fiatalok is vannak a közelében, s mint mondja, örül a lelke, ha szórakozni, nevetni, játszani lát bennünket. Sokkal boldogabb, békésebb életet kíván nekünk, mint amilyen nekik öreg napjaikra jutott.

Úgy látszik, mégsem sikerült, még erre a néhány napra sem megszabadulnom az otthoni borzal-

Gergey Edit,

József Attila

józsef attila én nagyon szeretlek meggyújtom magam az egeknek soraid fűzném de rámesnek az istenek

távol vagy eléget hiányod szemeddel látom az álmat értelek: lenyom a sok átok: ÉN kiáltok

visszaforgatnánk az időt lennék gyógyító szeretőd megtalálsz bennem minden nőt s a temetőt

mak emlékéitől. Nem sikerült megvigasztalnom a néni. A legnagyobb akaratom ellenére sem sikerült. Bár lehet, hogy egy csöppnyi reményt bele tudtam önteni. Ilyen helyzetben ez is sokat jelent.

Hétfőn este a bemutatkozáskor megkérdezték tőlünk, hogy félünke. Akkor azt feleltem, hogy abba a szóba: félelem, nem fér bele minden, amit mi érzünk. Hiszem, hogy ezt a könnyes szemű néni is bizonyíthatja. Ha nem is szólna semmit, minden leolvasható lenne az arcáról. Arról az arcról, amelyen már a rettegés könnyei medreket vajtak.

Gálfi Attila

ARS AMANDI

néha égve néha fázva ráreszketünk a világra ellentmondások tömege vagy: egy senki

helyemben forró ágyékhöz bűjnál melegedni s én - végigsimítanám lágyan szemöldököm vitaminhiányos ujjaiddal

így érne a hajnal s minden csókunk egy holnapi hátha mintha nem is torkollnánk halálba

Hogy félünk-e?

Azzal az elhatározással léptem be hétfőn a tábor kapuján, hogy legalább két hétig nem gondolok az otthoni borzalmakra, legalább néhány napra elmenekülök azoktól a kínzó gondolatoktól, amelyek az otthoni feszes légkört még csak eszembe is juttatják. A folyosón azonban néhány idős nénival és bácsival találkoztam. Hamarosan értesültem, hogy jugoszláviai, pontosabban eszéki menekültekről van szó. Legközelebb az egyik néninek szerbhorvátul köszöntem vissza. Először is meglepődött, az arcán megjelenő mosolyt néhány lefolyó könnycsepp fagyasztotta le. Beszédbe elegedtünk, megtudtam, hogy decemberben érkeztek mintegy negyvenen. Itt helyezték el őket ideiglenesen a tábor szobáiban.

Az első kérdés valahogy akaratlanul került ki belőlem. Nem tudom, miért ezzel kezdtem. Talán mégis-csak újra hatalmába kerített az a bizonyos kínzó légkör.

-Hogyan érzik itt magukat? - kérdeztem. Hirtelen tudatosodott bennem, hogy rosszul kezdtem, de már késő volt. A válasz előtt újabb könnyek kerültek felszínre. A néni igyekezett uralkodni magán.

- Rendben van itt minden. Teljes ellátást biztosítottak számunkra, étkezéstől a ruházkodásig mindent. Mindenünk megvan, egy valamin kívül. Nehéz elviselni a gyötrő honvágyat, nehéz kibírni ezeket az egyhangú napokat. Mégiscsak Jugoszlávia a hazánk, odaköt ben-

nünket az életünk, ott tudunk boldogok lenni. De hová menjünk vissza? A romokba, a lebombázott, kifosztott, fölégetett városunkba? A feltett kérdésre újabb kérdéssel szándékoztam felelni. Talán tőlem várt választ, ha nem is választ, legalább egy szikrányi vigaszt. Minden jó lesz, akartam mondani, de vigasztalni csak akkor tudok, ha igazán hiszek is benne. Hinni akartam, de nem sikerült. A vigasz elmaradt. Hosszú, kínos szünet után a néni folytatta:

- Most már csak kilencen vagyunk. Voltak itt fiatalabbak is, gyerekek is, de visszamentek Eszékre. Az utolsó kettő most szombaton távozott el.

Amikor a családjáról érdeklődtem, újra éreztem, hogy fájó pontot érintek. Újabb könnyek, de mégis úgy tűnt, hogy jólesett neki a gyermekeiről beszélni.

- Két fiam van - kezdődött a fájó vallomás -, az idősebb 1963-ban, a fiatalabb 1978-ban született, s ő nemrég Lengyelországban járt iskolatársaival. Nem tudom, hogy van és hol van. Négyéves unokám is veszélyben lehet. Vagy valamely menekülttáborban?! Nem tudnám elviselni, hogy elveszítsem.

Éreztem, hogy talán túlfeszítettem a húrt. Témát váltottam. Érdekelt, hogy mit tudnak a menekültek a táborban folyó munkáról. A néni feleletéből kiderült, hogy csak ideérkezésünk előtt egy-két nappal értesültek arról, hogy itt tábor

[folytatás 10. old.]

IDEGEN FÖLDÖN

avagy hogyan láttam meg Nils Holgersson hazáját?

Az érettségi és a sikertelen felvételi után, munkahely hiányában rám is az újkori lány sors várt: babysitter lettem Svédországban. Teljesen véletlenül hallottam meg, hogy egy kintélő magyar család nőrszót keres. Sokáig tétováztam, de valami azt súgta: próbáljam meg!

A keresetem az európai átlag volt (320 DM), világot láthattam, de nem ezek voltak a döntő érvek. Kicsit menekültem, egy ki-csit másra vágytam, talán ki akar-tam magam próbálni; mennyi ter-het bírok még el. Otthon először féltettek, nem akartak elengedni, s legfőbbképpen nem hittek bennem. Úgy látták – talán jogosan is –, nem bírok megbirkózni a feladattal. Tizennyolc évemet inkább az fróasztalnál töltöttem, mint a konyhában, ezáltal a szakácsművészetem csak a sütemények elkészítésére korlátozódott. Mindezek ellenére 1991. augusztus 31-én felszálltam a Csárdás-expresszre, hogy 26 órai utazás után megérkezem Lundba, a legnagyobb svéd egyetem városába.

A család nagyon kedvesen fogadott, de már az első napokban értek csalódások, amik annyira nagyok voltak, hogy az előttem álló kilenc hónap sem csökkentette őket. A teljesen idegen környezetben kiválóan boldogultam az angollal, így nem lehet rájuk magya-

rázat a kommunikáció képtelenségem. Először arra gondoltam, még nem szoktam meg itt, még nem ismerős a környezet, de hamarosan rájöttem; ez van. A sort a leghét-köznap dolgokkal kezdeném: az emberek nem mosolyognak, sehol sem engednek előre az ajtóban, köpködnek, az utcán fújják ki az orrukat. Rég kint élő magyar ismerős azzal magyarázta, hogy az ún. európai műveltség illetve magatartásforma itt nem létezik.

Ezek az emberek még a 1920-as években is félig földbe bújva éltek. A hallatlan praktikusságuk, a spórolásuk emelte ki őket a teljes nyomorból. Évszázadokig tarolták az összes környező népet, de ez már nem volt fenntartó erő 70 évvel ezelőtt. Lassan, szívós munkával fellendítették az országot, amely a II. világháború után látványos eredményeket hozott. Az ipar annyira megerősödött, hogy a beáramló pénzen élelmi-szert vehettek, s ezzel megoldódott a legnagyobb probléma: senki sem éhezett már ezek után. Talán ez meglepően hangzik, de elég gondolni a mostoha időjárásra, ami miatt az ország csak krumpliból volt önellátó.

Külső tényezők közül az zavart a legjobban, ami itthon eszembe sem jutott: az éghajlati viszonyok. Szeptember első két hetében gyönyörű, napsütéses időben sétálhat

tam, amit legközelebb csak május közepén mondhattam el újra. A közbe eső időszakban általában 7-8 C fok volt éjjel-nappal, vagy az eső esett, vagy valamiféle nyúlós, szürkesség borította be a tájat. Mint nekünk a paprikára, ugyan úgy a svédeknek külön szavuk van a – számomra teljesen elviselhetetlen – égi „masszára”. Mindezek koronája a napi négy-öt front átvonulás volt, amit két tenger közelsége indokolt. A rengeteg fejfájásra már csak ráadást jelentett az északi sarkkör okozta.

Eltelt egy hónap mire úgy-ahogy beilleszkedtem a családba, s el kezdtem szétnézni a városban, a környéken. Lundban a legjobban a Domsyrkan nyugózott le, mely 1100-as években épült, s a világ legrégebbi protesáns temploma. Utána időrendben az egyetem épületei következnek, melyek csupán 70-80 évesek, de még mindig matuzsálemnek számítanak a lakólepletekhez képest. A ház, amelyben éltem, teljesen elavultnak számított, mert parkettás volt, mert nem volt eredetileg beépítve mélyhűtő és elszívóberendezés, és mert téglából épült.

Ezek után önkéntelenül jön a kérdés: Akkor mi jellemző a mai svéd építészetre és háztartásra? A legnagyobb fokú célszerűség és praktikusság, ami számunkra az

első pillanatban nem teljesen érthető. Példa erre, tömblakások alagsorában található a mosókonyha, ami tele van mindenféle csodamasinával, de a harmadik emeletről kellett le-föl mászkálnom a mosott ruhával. A „prüntyögők”, közé tar-tozik a szárítódob, a szárítószek-rény, és a mifelénk egyáltalán nem használatos, mán-gorológép. Kezdeti idegenkedésem hamarosan átcsapott lelkesedésbe, s örömmel használtam őket, viszont a konyhá-ban lévő villanytűzhelynél az összes receptem csődöt mondott.

A lapokon hat fokozat volt, a sütő pedig 50 C -300 C között működött, s nekem természetesen elképzelés sem volt arra, hogy a rántást hányason kell megpirítani, s a piskóta melyik fokon lesz tökéletes. Mivel érdekelt a dolog, meg a háztartást is én vezettem, ezért hamarosan megtanultam az összes élelmiszer nevét svédül, s annyit a nyelvtanból, hogy le tudjam a recepteket fordítani. A hetenként bedobott reklámújságok hadából kedvemre csemegézhettem, de – sajnos – a pénztár szűkössége sok elképzelésemnek gátat szabott. Számomra a legnagyobb gasztronómia fogás a kenyérsütés megtanulása jelentette, s oktatóm nem volt más, mint Feri, a házigazda.

(folyt. szv.) Hene

